ли и̂ мо́же да са разꙋмѣ́е, и̂ма си нѣ́какваѫ сѫ́дбаѫ на на́шѫтѣ ꙋ́мъ; ка́кто: Оре́лѫтъ е̂ пти́ца; Ада́мъ бы́лъ чове́къ. Зла́тото не е̂ ле́ко. Въ тѣ́ при́личы са и̂звѣ́стѝ, какво̀ мы сѫ́димъ заради̇̀ нѣ́ща́та; Оре́лъ, Ада́мъ, Зла́то, сѝрѣ́чь прида́вамы и̂мъ въ ꙋ́мѫтѣ си и̂лѝ о̂тни́мамы о̂тъ тѣ́хъ нѣ́какваѫ каквинѫ̀ (пти́ца, чове́къ, ле́ко).

§ 65. Сѫ́дката, ко́то са и̂зѫва́ва съ дꙋ́мы вы́каса предложе́нье.

§ 66. Предложе́ньето е̂ о̂тъ три ка́са: о̂тъ подлежа́ще, сказꙋ́емо и̂ свръ́званье.

1) Подлежа́щето е̂ нѣ́що, за ко́ето са гово́ри въ предложе́ньето: о̂ре́лъ, Ада́мъ, зла́то.

2) Сказꙋ́емо е̂ каквина́та, ко́то са прида́ва на подлежа́щето, и̂лѝ са о̂тни́ма о̂тъ не́го: пти́ца, чове́къ, зла́то.

3) Свръ́званье е̂ дꙋ́мата, съ коѭ́то са и̂звѣ́ства свѣ́рзваньето между̇̀ подлежа́щето и̂ сказꙋ́емото: е̂, бы́лъ, не е̂.

§ 67. Подлежа́щето и̂ сказꙋ́емото мо́гѫтъ да бѫ́дѫтъ про́сти и̂лѝ сло́жни: въ пѫ́рвѫтѫ слꙋ́чкѫ са и̂зѫва́ва съ тѣ́хъ е̂дно̀ нѣ́що и̂лѝ е̂дна каквина́; въ се́тнѣшнѫтѫ нѣ́колко разли́чни нѣ́ща̀ и̂лѝ каквини̇̀. При́личи: про́сто подлежа́ще и̂ про́сто сказꙋ́емо: темнꙋ́гата е̂ хꙋ́бава; темнꙋ́-